

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Гр. Штірк непокоїть ся.

З Відня пишуть нам під днем 25-го червня.

Добре, що діждались ми вже раз звороту сонця. «Праведне» нагріло північну півкулю, як належить ся, виростило всякі плоди, а тепер — після вічно справедливих законів природи — звернулось на полудне, щоби і там, на полудневу півкулю, понести свою сьвітляну та тепляну благодать. Сонце уважає обі півкулі «рівновартними і рівноправними». Оно не перенялось ще теоріями Шенерера о «нерівновартности славянської раси» і придержує ся основних законів природи точнійше, ніж поодинокі правительства австрійські основних державних законів.

Може бути, що за зворотом сонця послідує і якийсь зворот в внутрішній політиці Австрії. А то годі вже видержати політичну спеку! Поодинокі послі розговорились неначе баби-цокотухи, а дневники підкладають заєдно нового жару, так, що і в найхолоднішого горожанина розгорить ся голова до нестями і найбуїнійшої фантазії.

Грабмайр пофантазовав на днях, майже в саме solstitium, про октройоване всего, що було би так любе тевтонській душі! Він бажав би заоктроювати німецьку державну мову і язиковий закон в душі зеленосьвятнім і каганець на чеські уста і навіть німецьку управу з абсолютистичною підставою. Се тевтонський автократ, яких мало! Шкода лише, що підшив ся під католицизм, а то не застидав би самого Шенерера з автократизмом пруским. Фантазують вправді і чеські послі немало на тему свого державного права. Але по solstitium відрік ся сего права вже і сам Крамаж і почав числити ся менше з історичними пергаминами, а більше з реальними обставинами. В Чехії і на Мораві живуть Німці, що не дадуть ся з'їсти з кашою, а сей реалістичний погляд навів д-ра Крамажа на холодну думку, що таки буде

треба з сею національною меньшостію помирити ся і признати їй національні права.

Але найширше пофантазовав «der ministerlusterne Graf Stürgkh», хоч сонце вже звернуло з знаку рака. В своїй «Montagspresse» з 25. червня дорікає він теперішньому кабінетови, що сей кабінет не хоче зійти з неутрального становища. Як може др. Кербер — питає гр. Штірк — бути і дальше неутральним, коли єго неутральність не видала доси ніяких позитивних плодів? Мирене Чехів з Німцями не повело ся, ми (Німці) висказали вже свої (!) погляди на язикові предложеня правительства, ми сказали д-рови Керберови, що треба вже раз завести в Австрії німецько-ліберальну еру з німецькою управою і з німецьким державним язиком, а правительство? — Оно не рішає ся на рішучий крок, не думає про виконанє зеленосьвятної програми, не регенерує свого «урядничого» кабінету, не хоче підчинитись під наші розкази, а безнастанно ще лявірує, висилає д-ра Резека до Праги, другим міністрам дає відпустки на париску виставу, в своїх орґанах не хвалить «нашого» Грабмайра і не думає про зложенє нової парламентарної більшости, в котрій би ми (іменно німецька шляхта) творили ядро, а довкола котрого мали би згромадити ся в ролі послухників Поляки, Румуни, Італійці та католицькі людовці.

«В пропамятнім письмі, яке вручили ми д-рови Керберови — пише дословно гр. Штірк — «говорили ми не від себе, а в імени держави (!). Нам не розходить ся (??) о партийні інтереси, але о інтерес держави яко цілости (!) Німці від літ стоять на сторожі (?) цілости (?) Австрії, а ся цілість буде удержана, наколи др. Кербер переведе все те, чого ми домагаємо ся в пропамятнім письмі» — а що виспівав др. Грабмайр в своїй меранській річі. «Без виконання всего того» — кінчить гр. Штірк — «не двигне ся Австрія і не уложать ся єї внутрішні відносини».

Ergo — виходить з статі гр. Штірка — мусить др. Кербер свою «неутральність»

або повісити на кілок, або — зробити нам місце. Доси успіди ми знести язикові розпорядженя бар. Гавча, удавати примирних, оклеветати в горі чеську шляхту і розбити правицю, показавши Полякам грушки на вербі (Sonderstellung Galiciens), а Катрайнови і Ебенгохови достоїнство ексцеленцій. Тепер приходить черга на на скрізь тевтонське, а не «неутральне» міністерство, котре заоктроює все, що Німцям потрібно, тим більше, що все те не дасть ся перевести через парламентар, де ми — на жаль — втратили раз на все більшість в виду факту, що Славяни, викохані гр. Таффом, Баденім і Туном, стали вже сьвідомі своїх прав: «Проч з всяким згляданєм ся з Чехами!» А додає гр. Штірк. «Heraus mit einem neuen Programm! Richtung und Ziel angeben! Der Verwirrung entgegensteuern! Keine Neutralität mehr!» Або з нами іди, д-ре Кербер, і зроби те, що ми хочемо, або — пропадай! hinein in die Versenkung!»

Ось як широко пофантазовав гр. Штірк, що уважає себе австрійским Бісмарком...

А тимчасом в міністерстві панує спокій і тишина, що зовсім не заповідає близьку бурю. Громи клекочуть лише по дневниках і в посольських справозданях. Др. Кербер ходить по своїм кабінеті зовсім спокійний, пропамятні письма Чехів і лівіці сховав до пульта, замкнув навіть на ключ і не думає зійти з «неутрального становища урядничого міністерства» навіть по прочитаню Montagspress-и гр. Штірка. На столі в д-ра Кербера кабінеті лежить лише «конституційний» 14-им §-фом ухвалений бюджет до кінця 1900 року, квота цісарем установленя і позичка 50-мільонова на покритє біжучих і намірених інвестицій. А що найцікавше, то те, що др. Кербер, прощаючи послів, що що-небудь в него орудують, каже до них ввічливо: aufs Wiedersehen! — з чого виходить — що др. Кербер хоче ще в осени побачити старий парламент і засідати на курульським фотели президента кабінету.

І. ГУЦКОВ. УРИЄЛЬ АКОСТА.

трагедія в 5. актах.

Переклав з німецького Лев Лопатинський.

(Далі).

СІЛЬВА.

Так явно перейди в табор Християн.

УРИЄЛЬ.

Де Сільва!

СІЛЬВА.

Боже, вибач, що ти жид,
А висьміваєш правітцівску віру!
Всі честні й благородні піднялись
Супротив того, що ти написав.
Бо Синагогу з догмами сьвятими
Повинен кождий сьвято шанувати:
Чи ж воля молода на те нам дана,
Щоби як-раз тепер, коли втеклисьмо
Від смерти з рук фанатиків, тепер,
Коли кадило мірри зносить ся до Бога,

Свобідно в хмари, без страху і зради —
Те руйновати, що батьки держали,
Що люду нашому в тяжкій недоли
Во віки буде якором надії?

Ні, ні, ніколи! Хотьби власний дотеп,
Хотья мені зарозумілий розум
Сказав би: «се лиш порошно мертве» —
Так, Боже поможи мені, я таки
Старав би ся охоронити віру,
Держатись вірно дорогою мрії.
Бо і слугу старого не покинем
В дни щастя, перебувши горе з ним.

УРИЄЛЬ.

За що вас поважаю, то за серце.
Прудкі в любови і в ненависти,
Змиваєте шляхотністю сей блуд.
Ви ледво переглянули мовє письмо,
Тож прочитайте пильно, не спускайтесь
На те, що ваші... хорі вам говорять.
Я в мирнім намірі прийшов, Де Сільва;
Не міряти ся з упередженєм,
З хитливим учтєм Де Сільви,
Чи з думкою! Се ж не ціла вже думка,

Ціле чутє, се ще неясний сумерк,
От як тепер: ні день, ні ніч на небі! —
Прийшов сумирно попрощатись, Сільва,
З волосєм білим. — Будь здоровий, дядьку!
Я чую, що ми бачим ся в останне.

ІОХАЙ.

Даруйте Уриєль, що я займу
Тут слово, хоть не прощений ніким.
Сла в вашій подорожжї я би зміг
Служити вам знакомствами...

УРИЄЛЬ.

Спаси Біг!

ІОХАЙ.

Розкажуйте лиш, прошу: сли ідете
У Париж, лист від нашої родини
Отворить вам палати, а коли
Льондонський сьвіт...

УРИЄЛЬ.

Я тягну на полудне,
Відай в Німеччину. Гайдельберг
Знакомий вам? В самотній там долині
При жерелі я буду розмовляти

Понеділкові днівники віденьські заговорили навіть делікатно, що в «найблизнім» часі годі сподівати ся якихсь рішучих кроків. Видко, що непокоять ся лише die ministerlünsternen Herrn, а впрочім — жар політичний уступає місця холодній розвазі за приміром купального сонця.

Стілько що-до ситуації під теперішню хвилю.

Під фєральним числом.

(Допись з Риму).

В колєгії конгрегації «de propaganda fide» в Римі є визначених для Русинів-питомців 13 місць. Фєральне число і фатальні там відносини. Питомців не вчать там любови та пошанівку для рідної церкви і єї обряду, а старають ся всіма способами зробити з них орудя для знищення єї. З сеї причини вибухнуло там тепер перескленє і фєральна тринайцятка наробила немалого хлопоту конференції кардиналів. Один з тринайцятки пише нам в сій справі ось що:

Перед двома тижнями оголосили нам присягу, що єї мали ми зложити по 6 місяцях життя в колєгії. Ось вона:

Formula iuramenti:

Ud praescriptum superioris brevis praestandi a quolibet Alumno Collegiorum Pontificorum.

I. Ego N., filius N., Dioecesis N., plenam habens Institutum huius Colegii notitiam, legibus et constitutionibus ispius, quas iuxta Superiorum explicationem amplector, me sponte subicio, eosque pro posse observare promitto.

II. Insuper spondeo et iuro, quod dum in hoc Collegio permanebo et postquam ab eo quocunusque modo, sive completis, sive non completis studiis exiero, nullam Religionem Societatem aut Congregationem regularem sine speciali Sedis Apostolicae licentia, vel Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, ingrediari, neque in earum aliqua professionem emittam.

III. Spondeo pariter et iuro, quod volente Sacra Congregatione de Propaganda Fide statum Ecclesiasticum amplectar et ad omnes Sacros, etiam Presbyteratus (sic!) Ordines, cum Superioribus visum fuerit (!) promovebor.

IV. Item voveo et iuro, quod sive Religionem ingressus fuero, sive in statu saeculari permansero, si intra fines Europe fuero, quolibet anno; si vero extra quolibet biennio, mei ipsius meique status exercitii et loci, ubi moram traxero, Sacram Congregationem de Propaganda Fide cerciorem fecero. — I т. д.

Ся присяга містить ся ще в «Булї» папи Александра VII.

Інші колєгії не присягають; лиш ми — ддячого? Бо перша точка говорить, що питомець во всьому мусить піддаватись волї «суперіорів», т. зн., як присягнемо, то они з нами можуть всьо зробити, навіть обряд накиннути. Трета точка прямує до заведеня целібату. Взагалі тут всіма способами змагають ся латинники, — особливо-ж Поляки, котрими верховодить голова Пропаганди, Ledóchowski, — злятинізувати

Русинів, а що Галичина за твердий оріх, то бо-дай з Риму хотять вивести свою дружину...

Ми всі подали собі руки і обіцяли не присягати навіть, хоч прийшло-б ся всім дістати ексклюзію. Те заявили ректорови, а ректор Пропаганди. Ректор став в імени Пропаганди поясняти, що трета точка не обовязує до целібату. Як-жеж ні! Пропаганда на се: «То ви нам, кардиналам св. церкви, не вірите?» «Ні, не віримо — кажемо — verba volant, scripta manent...» «Дайте нам на письмі, що нас не обовязувати ме целібат, і що наш обряд ненарушений». Не хотять. Написали ми до наших Епископів запитаня, що нам почати? Ректор наші просьби поніс до Пропаганди, де они й застрягли і пішли до архіву. Однак ми вже по четвертім приєтупі заявили, що не присягаємо! На тім стало; кардинали радять, що з вами почати: прогнати, шкандал на весь свїт тай страх перед наслідками; усунути присягу, шкода, ціль хиблена. — Всьо в завішеню, а що ще вивяжесь, Господь відає. Ми всі приготовані на прогнанє, бо в тій булї є сказано, що хто не присягне, тому не має місця в колєгії.

Один з тринайцятки.

З політичного поля.

Під проводом міністра скарбу Бем-Баверка відбула єя вчєра скликана правительством анкєта всіх передлитавских маршалків краєвих в справі санації краєвих фінансів. Предметом нарад був правительственный проєкт, дотично заведеня загального, рівного додатку від державних податків від горівки, з якого дохід в загальній височині 19½ мільона, мусїв би розділитися межі поодинокі королівства і краї після норми 20 сотиків за одну літру алькоголю. Краєві виділи Сирії, Каринтії і Країни виступили против сеї норми, доказуючи, що згадані краї стратили би через те 860.000 корон річного доходу. Супроти ріжнородних, внесених в сїм ділі, посередничих проєктів, міністер скарбу заявив, що в остаточнім разі готов змодифікувати закон в тім дусї, щоби поодинокі краї забезпечити перед зменшенєм доходів, яке викликав би правительственный проєкт. Натомість у всіх дру-гих краях давний податок від продажи (т. з. Verschleisabgabe) знесено би зовсім. Маршалок гр. Бадєні висказав бажанє, аби краєві сойми скликано в вереснї на надзвичайну сєсію для нарад над сїм проєктом. Міністер скарбу не перечить, що скликанє сомів ad hoc в сій справі було би можливим, але заявив заразом, що се залежить від цілого правительства. Вкінци моравский маршалок гр. Фетнер висказав подяку міністрови, іменем анкєти, за проявлену в сій справі добру волю правительства.

Ситуация в Китаю стає чим раз грізнійшою. Се певне, хоть нема певних вїстий, бо Китайці розсївають цілком фальшиві звїстки про фактичний стан річи. Надїя на мирне посередництво свїтлого віцєкороля Лі-Гунг-Чанга зменшилася єввиду сєго, що берлинський Local-An-

zeiger подав депешу, яку Лі-Гунг-Чанг післав до одного зі своїх приятелїв в Петербурзі. Лі-Гунг-Чанг висказує там свій перестрах з причини подїї в Китаю та заявляє, що боїть ся їхати до Пєкіну, бо дороги лихі і небезпечні, а подорож потрєвала би два тижні, чого би не зніс єго організм з причини старшого віку та лихого стану здоровля. З сеї депєши вносять, що Лі-Гунг-Чанг просто боїть ся послухати завзиву цїсарєвої, щоби єго не убито на цїсарским дворї, як прихильника чужосторонцїв. Китайскі збїгдї, що прибули до Тїєнтсїну доносять, що малий відділ вже від кількох днів бе ся з більшою китайскою силою о 40 миль на захід від Тїєнтсїна і є вже майже цілком знищений. Можлива річ, що розходить ся тут о відділ Сеймура. В битвах під Тїєнтсїном найбільші страти мали бути по сторонї Россїян. Россїйско-американський відділ, котрий з Таку ішов на поміч Тїєнтсїнови, не осягнув своєї цілі, бо в битві під Тїєнтсїном побили єго правильні китайскі війська. До Лондона доносять, що о 60 миль від Пєкіну відділ європейского війська бе ся з Китайцями. Результат доси незвісний. Послїдні вїсти з Тїєнтсїну потвєрджують факт, що загранична колєнія майже до тла знищеня; і що чужинцї ведуть дуже тяжку борбу. Одна депєша доносьть, що Сеймур заняв татарєку дїльницю в Пєкіні. З Шангаю доносьть, що палати послїв: австро-угорского, англїйского і бельгїйского в Пєкіні доси ненарушенї.

З Тїєнтсїну доносьть, що американський конзуль мав стати жертвою забурєнє. Сила китайского війська в Тїєнтсїні має досягати 50.000. З Вєшингтону доносьть, що шістьох китайских віцєкоролїв, а межі ними Лі-Гунг-Чанг звернуло ся до правительства Сполучених Держав з жаданєм, щоби здержало виладуванє американських війск аж до часу, коли віцєкороль Лі-Гунг-Чанг прибуде до столицї Пєкіну в місїї посередничєня між цїсарєвою а державами. Вєшингтонське правительство відповїло, що з огляду на небезпечєнство, грозячє американським урядникам, оно не може прихилити ся до сєго жаданя.

Клопоти Англїї в Китаю можуть мати вплив на хід справ в полудневїї Африцї, бо як з Пардекопа доносьть, вже тепер відкликано з Африки одну бригаду корабельного війська. Англїйскі дєвники одногolosно доносьть, що Боєрам вже навкучила ся війна і всі хочуть вертати домів. З иньших однак жєрел запєвнюють, що число непримиримих Боєрів вносьть 15—20.000. Бюро Райтера доносьть, що Крієр має ще 15.000 певних вояків і наміряє потягнути війну аж до вибору нового президента Сполучених Держав, від котрого надїє ся інтервенції в користь Трансвалю. До Лондона надїшли приватні вїсти, після котрих армія Робертєса є прикована до місця в Преторїї, з причини браку живности і недуг. В самїй лишє Преторїї лежить 5000 недужих англїйских вояків. Про дальші невідрадні подїї доносьть сам Робертєс: Боєри заатакували з великим напором полк Дєрбіскїд. Після завзятої боротьби 35 вояків сєго полку лягло трупом, 111 ранєних, а прочі — цілий полк — дістали ся до неволї. Дальше доносьть лорд Робертєс в рапортї, що в дорозї межі рікою Рєностєр а Гайльгрон Боєри напали на англїйский транспорт і забрали 50 возів, прогнавши сторожу 50 англїйских вояків. Вислану на поміч відсїч Боєри відперли і змогли задержати добичу при собі.

НОВИНКИ.

— Калєндар. В четвєр: гр.-кат. Єронїма, Амоса; рим.-кат. Льва папи. В пятницю: гр.-кат. Тихона; рим.-кат. Петра і Павла.

— Упослїдженє церковної Унїї. «Буковина» доносьть вїстку, яка може не в безпосередній, але завсїди в тісній звязї стоїть з нашою нинїшнюю дошєєю з Риму. «Еп. Шєнтицький, пише «Буковина», як довідуюємо ся з досить певного жєрєла, занїс в часї своєго послїдного побуту в Римї до св. Отця жалобу на загальнє упослїджуванє унїятської церкви, нашого духовєнства в Галичинї і всєго народа, і застерїг ся, між иньшим, рішучо против піддаваня нас під догляд Конгрегації «de propaganda fide», призначєної (як відомо) для — поган, єретиків, недовірків і т. п., а де всевладно рядить відомий о. кард. Лєдоховский. Одним з наслідків жалоби о. Ш. має бути основанє в Америкї руско-католицкого єпископства. — Гарзд! — Колиб тїлько оо. Василїяни

З травицею, з цвїтками — та спорити
З пірєстими лісними мешканцями.

ЙОХАЙ

(на сторонї).

Я віддихнув!

СІЛВА.

Юдиту покидаєш?

УРИЄЛЬ.

Юдиту? Звїдки питанє?

СІЛВА.

Она-ж

Перєнялась наукою від тебе!

УРИЄЛЬ.

Будє тепєр учити ся від свїта.

СІЛВА.

Для жєнщини найкрасша се наука.

Спитай, — чи так, — того, що станє мужєм
Твоєї ученицї.

УРИЄЛЬ.

Нї, Бєн Йохай!

І для богатих скромнївєть чєснотою.
Згасїть усї свїчкї, що для вистави

На весїлю хотїли запалити.

Не для Юдити те, що марнє свїтить,

Не трєба їй посуди з золота,

Нї срібла до їди і напїтку.

Хотїя зросла в богацтвї своєго батька,

Навчила ся чим небудь обходитись.

Я вчїв: собі самому вистарчати!

(забувшись).

Колиж ти таки схочєш здивувати

Єї в своїм золотоверхїм домї

Сказочними розкошами житя —

Вна гідна того! Як той ясний ангєл

Зїйшла з небєс — земля її не зродила.

Се чистий скарб, закований між вами,

Се хєрувїм, що захотїв по людєски

Преоблєчїсь, щоб' жити разом з нами.

Не дотикай єї захланною

Рукою, що згортала золото,

Молись, до неї Йохай, приближай ся

Як до святаї. — Ох, пустїть мене,

Бо згадка того, що я вам лишая,

Затрєює послїдні хвилї. Тож прощайте!

(хочє відїйти).

(Далї будє).

стали раз уже рішучими народовцями. Так хоче право Боже, а воно чейже важніше над усі політичні (немудрі) мірквання».

— **Виділ Тов. «Бурса св. Йоана Хрестителя»** в Дрогобичи розписує конкурсу на 24 місць. Приняті будуть: ученики рускої народности, гр.-кат. обряда, будь безплатно, будь за доплатою місячною з гори 5—15 зр. Отримують: поміщене, удержане і надзір. Подана заосмотрені в послідне свідощтво шкільне і заявлене що-до висоти місячної доплати належить вносити до виділу товариства «Бурса св. Йоана Хрестителя в Дрогобичи» на руки Вп. Николая Куличка, ліквідатора міської каси в Дрогобичи. Речинець до 15. н. ст. серпня 1900 р. — Пригадує ся, що загальні збори відбудуть ся 2. липня с. р. в комнатах руского Касина о год. 5½ пополудни.

— **Субвенції.** Красвий виділ уділив запомоги: товариству «Академічна Громада» в квоті 200 корон, товариству «Основа» слухачів політехніки 100 корон і товариству «Руслан» 150 корон.

— **Др. Ніштрим,** шведський учений, загостив був минулої зуботи до тов. ім. Шевченка, де перебув кілька годин та розпитував ся подрібно про наші відносини, про літературу, про наші народні товариства, про обсяг їх роботи, а навіть про число членів. По засягненю деяких інформацій, не міг надивувати ся, що про такий численний нарід, котрий багато працює і на поли науки і над просвітою робучого народа, так мало знають за границями нашого краю. Працюючись при відході обіцяв др. Ніштрим всі інформації, які почув від Русинів, як найсовітійше вихіснувати і в своїй книзі «Запад і відроджене», признати Русинам поважне місце.

В понеділок звидів др. Ніштрим політехніку, де витала его дуже щиро і радо вся політехнічна молодіж. Ві второк оглянув шведський учений майже всі народні школи у Львові, а вечером в ратушевій сали вголосив відчит про початок і розвій людогово університету в Швеції. Нині, в середу, в «Рускій Бесіді» відбуде ся відчит в честь д-ра Ніштрима, на яким він сам буде присутний.

— **В львівській заведеню для темних** відбув ся позавчера попис учеників в присутности делегатів двох консисторій, намісництва, кравого виділу і міської ради. Попис почав ся іспитом науки читання, писання, числення, а опісля приступлено до практичних наук, кошпикарства у хлопців та науки ручних робіт у дівчат. Найлучше випала часть інструментально-вокальна, якою закінчено попис. Іспит випав дуже удачно, що признали всі присутні гості. З наукою, яку в сій заведеню здобувають собі нещасливі сліпці, можуть они спокійно жити та не бути для нікого тягаром.—На сей рік буде 7 місць опорожнених.

— **Вакаційні корпуси для хлопців.** Комітет вакаційних корпусів у Львові устроює першу прогульку для хлопців з власною музикою дня 16. липня с. р. По Службі Божій рушуть похід з 700 дітей на повиставову площу.—Цілий корпус буде ділити ся на 7 відділів, котрі, в часі вакаційних ферій будуть відбувати прогульки до різних місцевостей недалеко Львова. Кождий відділ буде мати одного управителя і 3 молодших учителів, познакомлених добре з грою та забавами. Крім забави буде молодіж уживати купелі та буде одержувати друге снідане. Три рази на тиждень будуть відбувати ся забави на площі повиставовій, а три рази в околицях міста з музикою. Сли буде погода, то прогулюк всіх буде 30. Вписи до корпусів відбувають ся що дня до 3. липня с. р. в кождій школі.

— **З львівського бруку.** Якийсь любитель чужої власности закрав ся вчера до пивниці фризера Вайсгара при ул. Личаківській та забрав звідтам 3 фляшки вишняку, 10 фляшок малинового соку і 2 літри гусячого сала. Сеї самої ночі убрав ся хтось потайком в нову в одіж фармацевти п. Б. Г. при ул. Жульєвського і пропав без вісти.

Вчера упав з руштована в військовій касарни при ул. Курковій 60-літний мурар, Франц Сквишевський і зломав ногу та тяжко покалічив ся. При тім дістав вибуху крови так сильного, що помер в дорозі, заки привезено его до шпиталю.

— **Гуцульські вироби.** Коломийська школа деревяного промислу, яка в галицкім павільоні представила на парискій виставі меблі в гуцульскім стилю, одержала з Парижа численні замовлення на дальші такі вироби.

— **П. Каролина Козловська,** учителька в Корниловичах, яку посуджено о убиство власної дитини (див. 130. ч. «Руслана») оголосила таке спростоване: «Неправдою є, мовби я удусила дитину, неправдою є, що я давала 15 зр. гробареві за удержане тайни, неправдою є, що я увязнена в Луці,—я нахожду ся на свободі та перебуваю в Дублянах. Впрочім суд все вияснить».

— **Іспит зрілости** в брідській гімназії здали: Герш Ашкенази, Зиша Басс, Мойс. Бернблом, Павло Чубатий, Сімхе Фельдман (з відзн.), Сал. Голендер, Йоваш Гольцман, Йосиф Котвич, Макс. Ляндав, Стан. Персовський, Рахміль Шмідер, Як. Зайденвурм, Мойс. Памім, Ів. Войціховський. Двом абітуріантам дозволено

поправити іспит з одного предмету по феріях, двох репробовано на один рік, а двох екстерністів репробовано на неозначений час.

— **Кіньскі прогони з перепонами.** На вчерашніх перегонах приключили ся дві нещасні пригоди. Кінь офіцера Ротермана, на яким їхав сам властитель, кинув ся при першій перепоні в бік, упав і зломав собі хребет, а іздець придавлений конякою потернів не лише шкodu в кони, але зломав собі обойчик. Таке саме нещастє постигло також поручника Себальда. Его також придавив падаючий кінь, але звірину вийшла ціло, а офіцірови поторошила ся обойчикова кістка. Так отже вчерашній спорт обив ся кровію, а крови теї не було навіть кому отерти, бо комітет не постарав ся навіть о лікаря, який на перегонах обовязаний бути. На щастє, між зрителями находив ся др. Франковский і він уділив потівченим першої лікарської помочи.

— **Що мало, то дала.** В церкві св. Анни (лат. обряда) у Львові мало відбути ся оноді вінчане якогось Франца Годованця. Молода пара ішла урадована сьмільим кроком до престолу, коли нараз з посеред публики виступила якась жінчина і положила малу дитину на ступені перед престолом. Пан молодий аж стовпів з перестрахи, а его будуча супруга мало не зімліла. Жінчина, поклавши дитину, вибігла з костела і щезла. Показало ся, що батьком дитини був пан молодий, а матірю его давна наречена, котрій він обіцяв, що оженить ся з нею, а тимчасом оженив ся з другою. Зведена жінчина не хотіла робити ніякого голосного скандалу і принесла лиш молодому яко весільний подарунок его власну дитину. Сьвященик дав о тім знати до поліції, а дитиною заопікував ся комісаріят.

— **Іспит зрілости** в мужескій семинарії учительській в Станиславові здали: Маркус Абенд, Антін Біловус, Бронислав Хома, Миколай Хомишин, Василь Джус, Бенедикт Крупка, Анатоль Левицкий, Антін Мавдрик, Антін Маркевич, Володислав Рошакowski, Олександр Савюк, Яків Селінгер, Стефан Симків, Жигмонт Стадницький, Маріян Стефанів, Іван Шидловський, Кароль Узарский, Зенон Виницкий, Марцель Занковский, та екстерністи і екстерністки: Хатце Альмер, Олена Блюменблят, Міна Блюменблят, Софія Будзиновска, Бронислава Буретинська, Миколай Гриницак, Олена Гадзінська, Анна Єбави, Янина Юрчиńska, Марія Кнорек, Марія Копистинська, Ванда Ляхавец, Олена Немчевска, Евфрозина Рубчак, Бронислав Сеньковский, Максиміліяна Скождополе і Петронеля Старак.

— **З історії рязівської Палестини.** З Рязева доносять неімовірні вісти про напади молодих жидків, в віці від 18 до 24 літ, на християн. Напасти сі повторили ся сего року вже кілька разів, а перша така подія закінчила ся перед судом присяглих тяжким покаранем розбішеної жидівні. Дня 30. цвітня с. р. вечером зібрало ся на одній темній улиці вісьмох субєктів та ремісничих челядників з колами, фляшками та з залізними палицями, і коли гімназьяльні ученики вертали поодинокі з концерту військової музики, жидики побили тяжко п'ятьох гімназьястів. Магістрат, в яким засідають також жиди, уважав сю справу за дрібницю та поручив родичам покарати своїх синів. Інше становище заняв суд присяглих та засудив всіх вісьмох «героїв» на 1½ і на 1 рік, та на 4, 3 і 2 місяці в'язниці. Подібна подія приключила ся також дня 8. мая с. р., де знов невисліджені жидики побили кількох гімназьястів; 12. мая один субєкт нарочно станув професорови П. на ногу, а опісля почав з ним колотнечу і бійку, з якої відійс професор тяжкі потовченя. Субєкт з боязни перед карою утік, а суд повідомлений про подію, вислав за ним гончі листи.

— **Завіщане** бл. п. Володкєвичевої втворено вчера в повітовім суді в Кракові. Ціле своє майно призначила покійні добродійні цілі і так: Велика реальність в Кракові вартости мільона корон має продати ся; з того 260.000 корон припадає на вісім добродійних товариств жіночих і мужеских, а прочі гроші та всі якції записано на монастир СС. Феліцианок і Милосердя в Кракові.

— **Перша утеча** задля злого свідощтва. В Ржедині під Тарновом утікла з дому родичів Анна Бобківна, 13-літна дівчина, з боязни перед карою за лихе шкільне свідощтво. Доси панни Анни ще не віднайдено.

— **Напад на професора.** В Ярославі — як доносять «Nowa Reforma» — в п'ятницю дня 22. с. м. в 11. год. в ночі на «Малім ринку» напали жиди юрбою на гімназьяльного професора п. Залуского та тяжко его побили. Покровавленого професора привезено по півночі до дому, а лікар сконстатував кілька небезпечних ран на голові. Поліція увязнила ще тої самої ночі богато жидів, а в суботу звела вісьмох до суду. Причина нападу доси невзісна, але імовірно хотіли жиди за щось пімстити ся.

— **Ц. к. Дирекция залізниць державних** оповіщує: З днем 1. червня відтворено поміж станицями Розенбург і Гарс-Тунав на шляху Зігмундс-

герберг-Гадерсдорф новий перестанок «Каммег» для руху особого і пакункового. Білети їзди можна набувати у п. Франца Штаверфєр коло самого перестанку. Пакунки подає ся в поїзді за доплатою.

Від 15. червня до 31. серпня с. р. будуть пеходити щоденно на шляху Яверніц-Барцдорф-Гайнерсдорф ще 4 нові поїзди мішані, а взгл. особові з возами II і III клася. Розклад їзди згаданих поїздів подано вже в окремім оголошеню ц. к. Дирекції залізниць державних в Оломунці.

— **Дрібні вісти.** В Бабині, самбірського повіта, знищив огонь 20 селянських загород. Шкода, лише в половині забезпечена, вносить 33.500 корон. Огонь мабуть підложено. — У Воли диднянській коло Березова підчас огню згоріло двоє дітей Сим. Вуйціка: 9-літний син і 5-літна дочка. — У Відни померла княгиня Гогенцолерн, мати короля румунського. — В селі Тетевчичах, сокальського повіта, знищив огонь 21 будинків, Шкода 13.500 зр. була обезпечена на 6.720 зр. — Огонь навистив позавчера місто Пільзно в західній Галичині. Між иньшими згорів також будинок, де містило ся старство. — Коло стациї Риренбахєв над Дунаєм вискочив поїзд зі шпан, причім один кондуктор і один подорожний потерпіли тяжкі, а кількох иньших лекші потовченя.

— **З наукового Товариства ім. Шевченка.** Наукова читальня при бібліотеці Товариства отворена що дня від год. 2—6 пополудни і в тім часі може кождий з неї користати. До дому випозицають ся книжки лише за кавциєю. — Канцелярия товариства отворена від год. 9—1 рано, а від 3—6 пополудни. В неділі і сьвята льокаль Товариства зачинений. Адреса: Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

Посмертна [†] оповістка.

— **О. Аполлон Крохмалюк,** парох в Млиничах архиеп. львівської, журавеньського деканата, упокоїв ся дня 25. с. м. по довгій недузї в 39-ім році життя, а 12. сьвященства. В. с. п.!

Наука, штука, література

Новий закон будівельний для сел, помельших міст і місточок. Пояснив др. Кость Левуцкий. В додатку: **Старорускі оповіданя,** вибрав і переповів др. Іван Франко. Видавництво тов. «Просьвіта». Книжочка 4. за 1900 р.

Спілки для ощадности і позичок (система Райфайзена) написав Михайло Поваковский. Видавництво тов. «Просьвіта». Книжочка 5. за 1900 рік.

Телеграми.

Відень, 27. червня. Правительство розіслало запрошенє до рільничих стоваришень, щоби схотіли взяти участь в анкеті, яка відбуде ся дня 3. липня с. р., в міністерстві внутрішних справ, на нараду в справі охоронних средств против зарази на безроги. В сій анкеті возьмуть участь також представителі міністерства рільництва.

Берлин, 27. червня. Local Anzeiger доносить з Петербурга, що наслідником бл. п. Муравєва, міністра заграничних справ, буде іменованій, як здає ся, іменник Муравєва, цілком єму «не своєк. Кандидатуру нового Муравєва підпірає міністер фінансів.

Йокогама, 27. червня. Японське правительство зарядило мобілізацію одної нової дивізії.

Стамбул, 27. червня. В Шанті (провінция Адриянополь) приключив ся один підозрілий случай смерти. В Смирні занедужало на чуму 20 осіб, з тих 3 померли. В Трапезунті провірено також появу чуми.

Новий Йорк, 27. червня. Депеша Кемпфа з Таку потверджує вість, яка надійшла з китайського жерела, що вислане на поміч осадам коло Тієнтсіну, міжнародне військо вступило вже до Тієнтсіну. Про відділ під проводом адмірала Сеймура доносять, що его окружив неприятель на 10 миль від Тієнтсіну.

Помимо що вовна і розгар подорожжі о 30% — продає поки старчить, **ковдри і матраци** по давних низьких цінах лише спеціальва робітня і магазин постели
26—30 **ЙОСИФ ШУСТЕР**
Львів, Коперника ч. 5. Цінники даром

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
1-35	6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня		1:53	6:25	до Лавочного (Мункача, Пешту)	Борислава
	6:20	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова		2:08	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
	6:46	з Брухович, щод. від 13. мая до 16. вер. вк.			6:43		дв. Підзамче
	7:45	з Янова			6:35	до Станиславова, Підвисокого, Потутор	
	8:00	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		8:30	8:40	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
	8:05	на дв. головний		2:55	9:00	до Скольного, до Лавочного (1. лп. до 15. вер.)	
	8:15	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия			9:15	до Янова	
	8:50	з Сокаля, Рави рускої			9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Під.	
	11:45	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		2:55	9:42	дв. гол.	
	11:55	з Ядослава і Любачова			9:55	до Чернівців, Станиславова	
	12:55	з Станиславова (Кересмезе, Потутор)			10:20	до Сокаля, Белзці, Рави рускої і Любачова	
	1:15	з Янова			1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята	
		зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.			2:15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята	
2-20	3:14	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)			3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
2-35	5:17	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Під.			3:15	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.	
	5:40	на дв. голов.			3:26	до Брухович щод. від 1. мая до 16. вер.	
1-45	5:45	з Кракова			3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова	
	5:55	з Чернівців, Іцкан					
	6:00	з Сокаля, Белзці і Любачова					
Ніч				Ніч			
8-40	7:24	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)		12-40	6:10	до Станиславова	
2-31	8:28	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)			6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.	
12-20	8:50	з Брухович від 13. мая до 16. вересня щод.			6:30	а від 16. вер. до 30. марта 1901 щоденно	
	9:23	з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.			6:50	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)	
					7:10	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
					7:33	до Тернополя дворець головний	
					7:26	дв. Підзамче	
					7:48	до Сокаля і Рави рускої	
					9:12	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)	
					10:40	до Янова від 1. мая до 15. вересня	
					10:50	до Чернівців і Іцкан	
					11:00	до Кракова, Відня, Варшави	
					11:25	до Підволочиск, Бродів дв. голов.	
					4:15	дв. Підзамче	
					4:45	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора	
					4:45	до Брухович від 13. мая до 17. вер. щод.	

ЗАМІТКА: Пера нічка чыслюць ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейскій рывнць ся від часу львівского о 36 минут, а імено 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформаційне п. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красьцких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Я Анна Чільяг

з моім 180 сантим. довгим, густим великаньским волосем «Льорелля» одержала тї по 14-місячнім ужитю помади винайденої мною. Помаду сю узнали усі найславнїші поваги, яко одинокое средство проти випаданю волося, як також для скріпленя поросту цибульок; у мушин скріплює повний та буйний поріст борода і надає волосям в коротці природний полиск та густість і хоронить за разом передвчасним сивїнем волося до найпівнїшої старости.

Цїна одного слоїка 1 зр., 2 зр., 3 зр. і 5 зр.

Висилає почтою що дня за попередним присланем належитости або за послїплатою просто з фабрики.

Anna Csillag,
Wien I, Seilergasse Nr. 5.

19-20

ПЛАШІВСКА парова фабрика дахівок і цегол

Стоваришене зареєстр. з ограниченою порукою,
Бюро в Кракові, ул. св. Гертруди ч. 8
порукає:

дахівки подвійні вальцьовані — системи вінербергської
— барви червоної або чорної;
рурки дренаві різної величини.

Доставу дахівок обіймає для вигоди П. Т. разом з критєм.
Цїнники і прїбки висилає даром.
Упрашає о численні замовленя

19-20 **Заряд.**

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень „ДНѢСТЕРЪ“

перше і одинокое руске Товариство асекураційне, припоручене Веч. Духовеньству і всім вірним Впроев. Митроп. і Преосв. Еп. **Ординариатам** всіх трех епархій, обезпечує будинки, уряджене домашнє, скот, господарскі знаряди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вносивть:

Фонд резервовий	245.814 кор.	52 сот.	} 486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480	” ”	
” спеціальна	1.684	” 80 ”	
Фонд основний	72.000	” — ”	
” емеритальний	18.166	” 60 ”	

Тарифи «Днѣстра» дуже умірквані, услїва обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року вносили виплачені **шкоди** 1,669.565 кор. 38 сот. **Полїси** «Днѣстра» приймає **Банк красвий і Каси ощадности** у Львові, Коломиї, Самборі, Долинї, Святинї, Городенцї, Теревовлі і Залїцках при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через «Днѣстеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнїші услїва, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає полїси і квїти в рускїм язїці. **Зголошеня** о уділенє агенцій в окрестностях, де нема близько агентів «Днѣстра», приймає ся. «Днѣстеръ» виплатив агентам по конєць 1899 р. провізїї 216.714 корон.

Львів, рынок ч. 10. (дім «Просьвіти».)

Товариство взаїмного кредиту „ДНѢСТЕРЪ“

стоваришене з обмеженою порукою, Львів, рынок ч. 10
— (дім „Просьвіти“) —

уділяє позички за оплатою 5½% і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителїв або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першїм місці, до сплати в ратах на 3 до 10 лїт. Свьященники, не посїдаючі реальности, мусять крім поруки двох ручителїв предложити еще полїсу житеву; обезпечитись можна через «Днѣстеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згадане Товариство приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%.

— Удїл членський вносивть 50 кор., вписове 2 кор. —

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Днѣстеръ».

Інформації уділяє Дирекція листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Днѣстеръ».

КОНЦЕСІОНОВАНА ЧЕРЕЗ Ц. К. НАМІСНИЦТВО

Агенция газет і оголошень

Антонія І. Голендера
у ЛЬВОВІ, при улиці СІКСТУСКІЙ ч. 2.

приймає пренумерату місячну і кварталну на всі часописи, які виходять в краю і за границю в язїці рускїм, польскїм, німецькїм, французскїм і т. д. по ориґінальних цїнах.

▶ ПРОДАЖ ПООДИНОКИХ ЧИСЕЛ. ◀

Приймає оголошеня (інсерати) до всіх часописей обчислюючи їх як найдешевше.

▶ Бюро отворене від 7. години рано до 9. вечером. ◀